

طراحی خازن‌های مبتنی بر منسوج

جهت استفاده در جوراب بیماران دیابتی

نیلوفر یزدانی^۱ / افسانه عبادی^۱ / محسن شنبه^۱

چکیده

امروزه استفاده از منسوجات هوشمند در بسیاری از حوزه‌های پزشکی در دنیا مورد توجه قرار گرفته است. استفاده از حسگرهای پارچه‌ای سبب راحتی پوشک در سازه‌های هوشمند می‌شود؛ به همین دلیل محققان تلاش می‌کنند تا ابعاد این حسگرهای را کاهش و حساسیت آنها را افزایش دهند. در این مطالعه طراحی و سنجش حساسیت حسگرهای خازنی مبتنی بر منسوج جهت استفاده در جوراب‌های هوشمند دیابتی مور توجه قرار گرفته است. همچنین تاثیر عواملی از قبیل مساحت صفحات، ضخامت لایه دی الکتریک و نوع ساختار لایه دی الکتریک بر حساسیت خازن مورد بررسی فرار گرفت.

مقدمه

عارضه نوروپاتی زیر شاخه‌ای از عوارض میکرواسکولار بیماری دیابت است که منجر به کاهش یا از دست دادن حس درد می‌شود. بیش از ۷۵ درصد افراد دیابتی مبتلا به زخم‌های دیابتی هستند که در آمریکا ۸۰ درصد آنها منجر به قطع عضو می‌شود و اگر به موقع رسیدگی شود احتمال قطع عضو به شدت کاهش خواهد یافت.

با از دست دادن حس درد، تشکیل زخم در کف پای بیمار تشخیص داده نمی‌شود و به علت تاخیر در ترمیم زخم به خاطر بیماری دیابت عضو به ترتیج دچار عفونت شدید و در نهایت دچار قطع عضو می‌شود. براین اساس بهترین روش درمان،

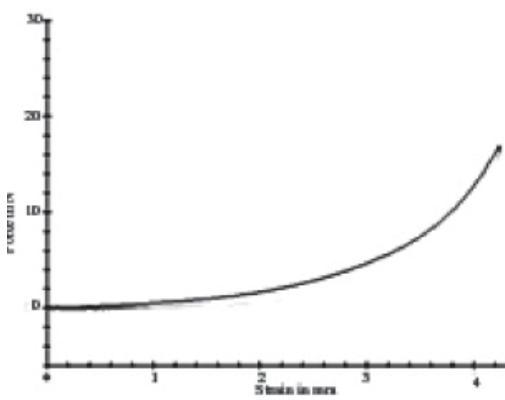
بیشگیری و تشخیص سریع زخم است. رامیرز، پیشرفت‌های گزارش شده در زمینه حسگرهای تعییه شده در کفش را برای در این رابطه، C: ظرفیت خازن، K: ثابت دی الکتریک، ε: ضریب گذردهی

جدول ۱- مشخصات نمونه‌های تولید شده با استفاده از دی الکتریک اسپیسر حلقوی تاری

تعداد لایه و ضخامت دی الکتریک			ابعاد خازن (سانتیمتر)
یک لایه، ۵ میلی متر	سه لایه، ۱۰ میلی متر	چهار لایه، ۱۵ میلی متر	
G	D	A	۳۶۳
H	E	B	۴۰۴
I	F	C	۵۸۵

جدول ۲- مشخصات نمونه‌های تولید شده با استفاده از دی الکتریک بی پافت

تعداد لایه و ضخامت دی الکتریک		ابعاد خازن (سانتیمتر)
۴ لایه و ۵ میلی متر	۱۰ لایه و ۱۵ میلی متر	
K	J	۴۵۴

شکل ۲- منحنی تغییرات نیرو- ضخامت نمونه B

۲- تجربیات

برای آماده سازی حسگر های خازنی مبتنی بر منسوج از پارچه حلقوی پودی رسانا برای صفحات خازن و از منسوج عایق جریان الکتریکی به عنوان دی الکتریک و در نهایت از نخ رسانای پلی استر / فول ۸۰/۲۰ تولید شرکت Xiamen JL-fiber science and technology در چین با نمره ۵۹/۵ تکس و مقاومت خطی ۱/۱۳ اهم در سانتیمتر به عنوان رابط جریان الکتریکی بین حسگر و برد الکتریکی استفاده شد.

جهت تولید پارچه حلقوی پودی از ماشین حلقوی پودی فالمک یک رو سیلندر و نخ رسانای با نمره ۳۰ تکس حاوی الیاف کوتاه (۲۸ درصد فولاد و ۷۲ درصد پلی استر) استفاده شد.

ظرافت الیاف فولاد ۱۲ میکرون بود و مقاومت خطی آن ۵۰ اهم در سانتیمتر، از دیاد طول تا حد پارگی ۱۰/۷۵ درصد و نیروی پارگی ۱۹۹/۷۵ سانتی نیوتون بود. منسوج عایق مورد استفاده نیز از دو نوع اسپیسر حلقوی تاری با وزن ۶۶۰ گرم بر متر مربع و جنس پلی استر و لایه بی بافت کالندر شده پلی استر با وزن ۵۰۰ گرم بر متر مربع بود. نمونه ها با عوامل متفاوت که در جداول ۱ و ۲ نشان داده است، تولید شد. در نمونه های جدول ۱ از دی الکتریک اسپیسر حلقوی تاری و در نمونه های جدول ۲ از لایه بی بافت استفاده شده است.

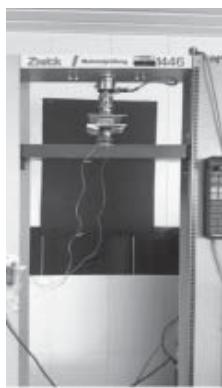
جهت دستیابی به خازن های با فاصله صفحات مختلف، تعداد لایه های قرار داده شده از هر منسوج عایق، تغییر داده شد.

برای انجام آزمایش خصوصیات فشاری خازن های طراحی شده در بارگذاری فشاری از دستگاه اندازه گیری خصوصیات کششی زوئیک مدل ۱۴۴۶ که براساس نرخ ثابت از دیاد طول عمل میکند، استفاده شد.

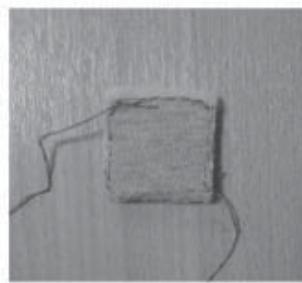
همچنین جهت ثبت دائم تغییرات ظرفیت خازن در خلال آزمایش از یک مبدل دیجیتال به آنالوگ Arduino و یک برنامه ویژه پردازنده میکرو که توانایی ثبت تغییرات بسیار پایین ظرفیت خازن را داشته باشد، استفاده شد.

ظرفیت اولیه خازن های C,B,A، به ترتیب ۶/۳۴، ۹/۱۴ و ۱۱/۸۱ پیکو فاراد بود. در شکل ۱ نمونه ای از خازن های طراحی شده و نمای کلی روش بررسی تغییرات ظرفیت خازن در اثر بارگذاری فشاری نشان داده شده است.

پس از بررسی های اولیه و جهت شبیه سازی فرایند، نیروی فشاری بیشینه، ۱۷۰۰

(ب)

(الف)

شکل ۱- (الف) نمونه ای از خازن های طراحی شده، (ب) نمای کلی روش آزمایش نمونه های مختلف

خالا، A : مساحت صفحه خازن و d : فاصله بین دو صفحه خازن(ضخامت دی الکتریک) است. سرجیو برای تهییه حسگر خازنی از ماتریس هایی با جنس پارچه برای کف پا استفاده کرد. وقتی دولایه روی هم قرار می گیرد با تقاطع الکترودها، ماتریس تشکیل می شود.

این روش مانند تولید مدار با استفاده از جوهر رسانا است، با این تفاوت که از نخ های دولای رسانا و عایق کنار هم استفاده شده است و یک سنسور منعطف و نرم را تولید می کند.

فری و همکاران حسگر های منعطف و قابل کشش را برای بررسی حرکات بدن انسان ارایه نمودند.

برای طراحی صفحه رسانا از دو روش استفاده شد. روش اول بافت نخ رسانا بر روی پارچه و روش دوم چاپ جوهر رسانا بر روی پارچه بود. مایر و همکاران یک حسگر فشار مبتنی بر منسوج برای اندازه گیری توزیع فشار بر روی بدن انسان طراحی کردند.

الکترودهای ساخته شده با منسوجات رسانا در دو سوی ماده عایق با قابل فشردن قرار داشتند و یک خازن متغیر را تشکیل می دهند. با استفاده از منسوجات، طراحی حسگر های ساده، راحت، سیک و قابل شستشو امکان پذیر می شود.

خازن های مبتنی بر منسوج طراحی شده با استفاده از صفحات رسانای پوشش داده شده با نقره و لایه عایق اسپیسر Croslite™ در لباس ورزشکاران مختلف مثل اسکی بهوسیله هولسز ک و همکاران موردازیابی قرار گرفت. در تحقیق صورت گرفته بهوسیله آتالای و همکاران، از دو نوع منسوج حلقوی و تاری پودی به عنوان صفحات رسانا - و از سیلیکون به عنوان ماده عایق استفاده شد. همچنین خازن طراحی شده در یک دستکش جای گذاری شده و در فعالیت های روزانه مورد بررسی به صورت عملی قرار گرفت.

هدف از این تحقیق طراحی خازن های مبتنی بر منسوج جهت استفاده در جوار بیماران دیابتی است.

همچنین با تغییر مساحت صفحات رسانا، ضخامت لایه دی الکتریک و نوع لایه دی الکتریک، تغییرات ظرفیت خازن در اثر نیروی فشاری مورد بررسی قرار گرفت و مزایا و معایب هر نمونه با ویژگی های منحصر به فرد خود مشخص می شود.

جدول ۳- تغییرات ظرفیت(٪) نمونه خازن‌های ساخته شده با استفاده از دی الکتریک اسپیسر حلقوی تاری

ضخامت لایه دی الکتریک			ابعاد خازن (سانتیمتر)
چهار لایه ۱۵ میلی متر	سه لایه ۱۰ میلی متر	یک لایه ۵ میلی متر	
(۱۰۰٪/۳۰) G	(۱۱۱٪/۴) D	(۳۲۲٪/۸۷) A	۳۰۳
(۴۶٪/۰۹) H	(۱۱۲٪/۵۶) E	(۱۵۶٪/۰۰) B	۴۰۴
(۳۹٪/۹۳) I	(۳۵٪/۲۸) F	(۹۹٪/۵۶) C	۵۰۵

در توجیه روند مشاهده شده به فشردگی بیشتر لایه دیالکتریک در نمونه‌های با

ضخامت کم در مقایسه با نمونه‌های با ضخامت بالاتر می‌توان اشاره کرد.

براساس نتایج ارائه شده در جدول ۳، با افزایش مساحت صفحات خازن، درصد

تغییرات ظرفیت آن با افزایش نیروی فشاری، کاهش یافته است؛ به گونه‌ای که در

نمونه‌های I, H, G، به ترتیب ۱۰۰٪/۳۰، ۱۱۱٪/۴ و ۳۹٪/۹۳ درصد بود.

به طور کلی انتظار می‌رود که با افزایش مساحت، توزیع نیرو در واحد سطح کاهش

و درنتیجه تغییرات ضخامت آن نیز کاهش یابد؛ بنابراین علت مشاهده روند مذکور

را می‌توان توجیه نمود.

براساس نتایج به دست آمده درصد تغییرات ظرفیت خازن نمونه‌های تولیدشده با

دی الکتریک بی‌بافت کالندر شده به ترتیب ۱۵۰٪/۷۷ و ۳۷٪/۴۵ درصد متعلق به دو

نمونه J و K بود.

مقایسه نمونه‌های ساخته شده با لایه اسپیسر و بی‌بافت نشان می‌دهد که درصد

تغییرات ظرفیت خازن در نمونه‌های J و K نسبت به نمونه‌های B و H کمتر است.

به نظر می‌رسد در شرایط ثابت اعمال نیرو، تغییرات ضخامت خازن ساخته شده از

لایه‌های با بافت پلی‌استر کمتر باشد. به عبارت دیگر نمونه‌های B و H در یک

نیروی یکسان، بیشتر فشرده می‌شوند. روند اشاره شده بر اساس نمودار تغییرات

نیرو ضخامت حاصل از آزمایش فشار مورد تایید قرار گرفت.

۴-نتیجه‌گیری

در این تحقیق ضمن طراحی و آماده‌سازی خازن‌های مبتنی بر منسوج، تاثیر

مساحت صفحات، ضخامت لایه دی الکتریک و همچنین نوع لایه دیالکتریک بر

حساسیت خازن در اثر بارگذاری فشاری مورد ارزیابی قرار گرفت.

هدف از این بررسی دستیابی به نمونه‌های مناسب جهت استفاده در جوبار بیماران

دیابتی بود. براین اساس نمونه‌های تولید شده با ابعاد ۳*۳ میلی متر و استفاده شده

از لایه اسپیسر حلقوی تاری به عنوان دی الکتریک، بهترین تغییرات ظرفیت را

در اثر بارگذاری فشاری نشان دادند.

در آینده تأثیر عواملی از قبیل شرایط محیطی بر حساسیت خازن‌های مبتنی بر

منسوج و همچنین پسماند ظرفیت خازن در اثر بارگذاری دوره‌ای فشاری مورد

بررسی قرار خواهد گرفت.

پی‌نوشت:

۱-دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی اصفهان

گرم و سرعت آزمایش نیز ۱۰ میلیمتر بر دقیقه در نظر گرفته شد. در شکل ۲ منحنی

تغییرات نیرو - ضخامت نمونه B نشان داده شده است.

۳-نتایج و بحث

طبق آزمایش انجام شده به روی هر نمونه و داده‌های لحظه‌ای به دست آمده،

درصد تغییرات ظرفیت خازن براساس رابطه ۲ بدست آمد. در جدول ۳ درصد

تغییرات ظرفیت نمونه‌های مختلف، ارایه شده است.

$$\text{تغییرات ظرفیت خازن} = \frac{\text{مقدار کمینه}-\text{مقدار پیشنهاد}}{\text{مقدار کمینه}} * 100$$

با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۳، دریک مساحت، نرخ نیروی وارد شده و

جنس دی الکتریک ثابت، با افزایش ضخامت دی الکتریک، کاهش درصد تغییرات

ظرفیت خازن مشاهده شد.

به عنوان نمونه در نمونه‌های A, D, G به ترتیب تغییرات ظرفیت خازن، ۳۳۲٪/۸۷ و ۱۱۱٪/۴۰ و ۱۰۰٪/۳۰ درصد بود.

